

1917-11-19

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 28

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

19/11 1917

SØVGAARD-MUSEET
Mappe 89 Nr. 28 a

Kære Jakob! Skovgaard

Ji talte om dig igar og vished
sløj et godt år! Jeg har længe
tenkt på at skrive til ji - jeg
synes det er så længe siden
vi har "talt" sammen.

Men dagene er korte, og hvor de
dog løber afsted. Hvorfor gi det
jå ved sig? I har vel heller ikke
electricitet, men måske I er så
stare på det som præsterne, der
får O. Ltr. Henrich, mai vi andre
sulle folk få 2. Ja, det kan
nu sagtens gå altoammen,

- vi sidder dog på den grønne
gren. Hvor en mile vej her
borden for, er der anderledes
onde kan. Om vinter for fode
og klædning her er ji alle,
men så er der så megen
spalelig lidelse som vi. Kun

eroder hele krigen, ligesom
det lille julebarn vi har her
væxser og trives fra dag til dag,
uden at vi kan forstå hvorfor
det gik til. Ja, det er jo grund-
vrijs lys hat om at der er en
skat gemt i det danske muld
der skal blive til hjælp for hele
verden og kristenheten, hvordan
findes. Luther skrev "Ja ja alle
brigitte tunde, Luther agned den
Land, så hans ark og folk det
vilde, lepit mellem flod og strand
- sigt op, og vi må vel spørge: er
vi kommen videre. Ja, vi er jo
nok en med ved Jordan, vi har
gemmen alt hvad brude i verden
Jovai's kaldende her, vi skal under
den samles til at gå over, der har
arkens bane vej. Vort folks dybe
trang til lys skæmpe sig, ja det sidste
dage det er blevet muld jorden for den
skat Gud har gemt alle dage, og at der
er koldt lys over den, som ingen
det vil kædes om i de brugsels bøger
der og oppe vil vi so. Altså er det

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

hører lidt om, men dog nok til
at forstå hvor stor den er.
Di læste nemlig et godt stykke
af Hoff hvor han siger hvordan
og hvordan M. Angelo's Slaver
blev til. Ja du kender det iforvejen
det gjorde jeg ikke. Men jeg blev
så glad ved at høre det.
Og så tænkte jeg på den Menneske
hørende. Tidligt for Herren
det tæner gennem begge. Og da
hjælper vi til at se ind til det
der bar dem begynde, og ja alle
der har fået lov til at bane vej
gennem vandene, hvor der er
dog været glade ved at minde
Luther nu i denne tid. Anders
siger at mindeslættet er meget
bedre end mindeslættet
og det er de vigtigste da
når de er så levende som de
nu blev for os om Luther.

Jeg synes det er som at få
jagt på en klar stjerne mellem
stjerne, som vi så lidt ser
det i denne stormfulde
efterårs-tid, hans mange djarne
ord, hans ubestikkelige rede-
lighed i sit Jøde forhold
hans barnets, det blev alt
så overværende synes jeg, og
hvad jeg som barn hørte om
ham hjemme i Brøndby,
det vågnede op af dralle,
og jeg følte på mig som den
gæng, at han havde de
være sidde i daglig
hos far og mor, ligesom
Jugendtid og Julemæner
havde. Kan du huske at
der var noget jeg skrev til dig
om i det første brev
det er vokset i den ene